

NAGY IGNÁC ISMERETLEN LEVELE ÉS JEGYZETEI A BÁNK BÁNRÓL.

A Nemzeti Múzeum könyvtárában van Katona József 1821-es kiadású *Bánk bánjának* egy érdekes példánya, melyet Nagy Ignác küldött cenzúráztatni. A könyv a cenzúra hivatalba meg is érkezett Pesth 14. Máj 1840-ben, ott 50-es számot kapott s a következő engedéllyel került ki: «Admittitur ad reimprimendum Budae 25. Máj 1840. Ottinayer (?) R[egius] Libr[orum] Censor». A könyvhöz hozzá van kötve Nagy Ignác fölterjesztő levele és hozzáfűzött Jegyzetei. Nagy Ignác ebben az időben tagja volt a Nemzeti Színház drámabíráló választmányának a s ugyanekkor a színház *Szinmütárá*t szerkesztette.

A levél szövege:

Pest, május 14-ikén 840.

Tekintetes ur!

Az ide mellékelt dráma, «Bánk bán» mind Budán, mind Pesten oly nagy szerencsével adatott a' magyar színpadon, hogy már valamennyi példányát mind eladták a könyvárusok, és ezen okból másodszori kiadatása igen kívánatos lett. Bátorodom tehát a' tekintetes urat alázatosan kérni, méltóztassék e drámát aláírni, hogy újra kinyomathassam Szinmütárámban.¹ Maradván hálás tisztelettel

A' tekintetes ur

alázatos szolgálja
Nagy Ignác.

A *Jegyzetek*:

1. Jelen dráma mind a budai, mind a pesti magyar színpadon oly nagy tetszéssel adatott, hogy gyűjteményemben közlése által kedves dolgot vélek tenni szíves olvasóim előtt.

2. A kiadást változatlanul az 1821-iki nyomtatás szerint eszközölém, csupán némelly helyesírási eltéréseket módosítván.

3. Szándékom volt ugyan némi jegyzeteket közleni a korán elhunyt szerző életéről; de minden fáradozásom mellett sem juthaték semmi közlésre méltónak nyomába, s csak többekkel együtt ohajtanom kell, hogy más külön valaki szerencsésbb legyen e tekintetben és hirlapi utón értesitse a közönséget Katona József életéről s munkáiról.

N. I.

Közlő: KOZOCSA SÁNDOR.

BARTÓK LAJOS LEVELESLÁDÁJÁBÓL.²

Bartók Lajos, a múlt század utolsó harmadának egyik legnépszerűbb lírikusa és drámaírója, élénk részt vett kora irodalmi életében. Szinte minden jelentősebb író társa felkereste levelével. Akik felfedezték benne lényének legrokonszenvesebb vonását, az irodalom iránti végtelen rajongását, azok lelkes barátjává lettek, azonban élclapjainak bátor és — jobbára valamely szellemes ötlet kedvéért — nem egyszer kíméletlen hangjával sok ellenséget is szerzett magának. Mindez megszólal az alább közölt, Bartókhoz írt levelekben.

¹ Meg is jelent ott, mint a tragédia második kiadása: I. kötet 11. füzet. 1840.

² A költő rokonának, Baróti Lajos úrnak szíves engedelmével.